

NESVAKIDAŠNJI DJEČJI KONCERT

U današnje vrijeme suvremena električna pomagala nemilosrdno odvlače pozornost odraslih a ponajvećma mladih na stranputice neprestane razbibrige i igara što donose isključivo osobnu ugodu. Malo tko je spreman svoje slobodno vrijeme potrošiti na javno djelovanje isključivo za dobrobit i veselje drugih. Gotovo se nestvarna čini postojanost polustoljetnog orguljanja i vođenja crkvenog zbora kao i vježbanje skladnog dječjeg pjevanja kanona, dječjih pjesama, crkvenih skladbi i pučkih popijevaka. A eto, upravo potonje se proslavljalo koncertom Dječjeg kvinteta župe Sv. Juraj na Bregu u Međimurju održanog u Svetom Jurju na Bregu 26. veljače 2006. godine.

Ove godine se obilježava 40. obljetnica obnašanja orguljaške i kantorske dužnosti Valenta Horvata u Župi Sv. Juraj na Bregu i 50. obljetnica njegovoga orguljaškog djelovanja. Svakodnevnim sviranjem na misi kroz pedeset godina Valent Horvat je postao crkveni glazbenik s najdužim stažem u gornjem Međimurju. Ljubav prema glazbi i orguljama prenio je na svoje sinove, Tihomila koji je završio studij na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu, a položio je i majstorski ispit za orguljara, te na sina Milovana. Tihomilovo četvero djece polaznici su glazbene škole u Čakovcu i započinju put treće glazbeničke generacije obitelji Horvat iz Malog Mihaljevca.

Kada se govori o dječjem pjevanju većina ljudi pomisli u prvi čas na znameniti zbor Bečkih dječaka. Oni malo upućeniji prisjetit će se dječjeg zbora Glazbene škole u Varaždinu pa i nekih drugih dječjih zborova. No to su zborovi, imaju mnogo članova, oko četrdesetak pa i više.

Posebnost koncerta u Svetom Jurju na Bregu jest činjenica da je to bio nastup dječjeg kvinteta. Nastup petero unučadi

Slavljenik Valent Horvat s unucima

japice Valenta, kako od milja zovu Horvata seniora, pripremio je Tihomil Horvat koji se ovom zgodom predstavio i kao uspješan skladatelj te kao priređivač skladbi za dječji ansambl.

Slušatelji su čuli sljedeći program: W. A. Mozart: Gle igre li krasne, T. Horvat: Slap (tekst D. Cesarić), J. Brahms: Uspavanka, W. A. Mozart: Blistaj, blistaj zvijezdo mala, Anonymus: Pastoral, T. Horvat: Mali preludij, G. Ph. Telemann: Allein Gott in der Höh sei Ehr, J. S. Bach: Mali preludij, G. Ph. Telemann: Slavit ću Tebe Bože, A. L. Webber: Primi ove darove, naš Oče, K. Wojtyła: Krist na žalu, o. Gabrijel urak: O mala sveta hostijo, F. Engelhart: Ave Maria te međimurske pučke popijevke: Vuprem oči, Friček veli, Tu za repu, tu za len.

Petero mladih Horvata, Jelena (14 godina), Monika (13), Filip (12), Marija (11) i Benjamin (10) pjevaju muzikalno, intonativno izuzetno čisto, izvrsnom dikcijom. Gotovo da je za požaliti što će njihovim odrastanjem početi glasovne promjene zbog kojih će na neko vrijeme prestati njihovo zajedničko pjevanje. Stoga bi ih trebalo sada, dok je još to moguće, nagraditi nastupima na koncertima koji su njima zasigurno veselje a slušateljima užitek!

Izuzetnom slavljeničkom ugodaju održanog koncerta doprinijela je i

gospođa Marija Marciuš učiteljica razredne nastave u Čakovcu čije je vođenje kroz program koncerta pokazalo svu zahvalnost i ljubav što ih župljani Župe Sv. Juraj na Bregu osjećaju za slavljenika Valenta Horvata. Prikaz tog nsvakidašnjega koncerta najbolje je završiti s nekoliko rečenica iz pera gospođe Marciuš.

“I na kraju ono što smo svi pomalo zaboravili u ovoj svakodnevnoj žurbi, u poplavi raznih glazbenih i inih ponuda ... više se gotovo i ne pjeva u našim domovima, a pjesma je nekad odzvanjala ovim našim bregima kao izraz najdublje čežnje stvorenja za Stvoriteljem. Jer Bog je čovjeku povjerio sav život. Ali čovjek je zaboravio onaj iskonski od Boga udahnut senzibilitet za lijepo, plemenito, vrijedno, što uzdiže dušu te je prigrlio materijalno, trčao za nekim kratkotrajnim čudnim radostima i izgradio spomenike sebi na slavu. Sada sjedi stisnut među tisućama nepotrebnih mrtvih stvari i očajan traži tabletu za smirenje. No ovi će nas mališani podsjetiti na naše veliko bogatstvo: na međimurske pučke popijevke, odjenute u ruho dječjeg troglasja oplemenjene samo njoj svojstvenim harmonijama, slobodne u igri, sjetne u žalosti, nadahnute ljubavlju i u ljubavi.”

Emin Armano